

СВИДЕТЕЛСТВО НА КИРИЛ ВЕЛЧЕВ ШИДЕРОВ

Роден съм през 1959 година. Това, което се случи с мен стана през месец септември 1993 година. Бях в селото на покойния ми баща в Хасковски окръг. Беше събота вечер. Много ми се спеше, но когато си легнах, сънят побягна от мене. Започнах да чувам стъпки по двора. Станах да изляза, но изведнъж ме обзе голям страх. Чух човешки стъпки по тавана, а после в съседната стая и то съвсем ясно. Изкарах една кошмарна нощ. Не разбирах какво става. Мислех си, че нещата ще се оправят като се съмне. Очаквах утрото с голямо нетърпение, но за съжаление, когато се разсъмна ,у стана по-лошо. На читателите искам да кажа, че бях напълно здрав. През живота си не съм боледувал от никакво по-тежко заболяване, освен от настинки. Не съм имал и никакви проблеми. Всичко, каквото съм искал, съм го получавал.

Седейки в стаята, изведнъж усетих, че мисълта ми се свързва с думата "смърт". Имах чувството, че смъртта е до мен, без да съм болен от каквато и да е болест. Реших да отида да си налея една туба вода, тъй като в селото рядко има вода. Запалих колата и излязох на двора. На улицата срещнах познат съсед, който вървеше в обратната посока. След две преки отново го срещнах и се учудих, тъй като беше невъзможно да се срещнем, движейки се в противоположни посоки - аз с кола, а той - пеша. Можете ли да си представите какво беше учудването ми, когато срещата ни се повтори още два пъти. Почувствах, че нещо ме натискаше, някакъв огромен товар ме притисна. Сигурен бях че това е смъртта. Следобед си помислих: "Ще запалю колата и ще потегля за София. Няма да мога да издържа втора нощ". Но когато се доближих до нея, чух ясен глас: "Тръгнеш ли с колата, ще катастрофираш". Сепнах се и се обърнах към къщата. Учуден видях баба, дядо и леля, които са покойници. Баба ми помахаша с ръка и каза: "Кирчо, никъде да не тръгваш. Тук ще те погребеме ". Слънцето още грееше. Изумен гледах къщата, колата и покойниците. В едно бях сигурен - че умирам. Зададох си въпроса: " какво толкова съм направил, че трябва да умра, че смъртта ме зове- Изведнъж целият ми живот премина в паметта ми като на филмова лента и един ясен глас ми каза:" Туй нещо е грях". Гласът назоваваше греховете ми и накрая попита: " Е какво искаш-" Вече знаех защо ме зове смъртта. Дойде ми мисъл: " Та няма нищо свято не съм извършил-" Мислех, мислех, но нищо не измислих. Само греховете ми стояха в паметта ми. Примирих се и си казах: " Аз наистина заслужавам смърт". Тогава чух глас: "Ставай, ставай и скачай в кладенеца! Там ти е присъдата ". Усетих че някаква ужасна сила ме вдига от стола и ме тика към кладенеца. Рекох си: " Добре, толкова грехове съм извършил, но защо трябва с грях да умирам, като се самоубия-" Вдигнах главата си нагоре и без да мисля какво говоря, изведнъж попитах: " Господи!" И стана чудо ! Изведнъж всичко се промени. Душата ми се успокои и тежестта, която ме притискаше изчезна. Първите думи, които изрекох бяха: " Господи сега разбрах, че Ти съществуваш. Ти взе греховете ми и ми върна живота. Жив си Господи!" На другия ден, когато пътувах към София, помолих се на бога и казах: " Господи, разбрах, че си жив и вече никой не може да ме разубеди в противното, но не можах да разбера какво се случи с мен". Тогава чух тих и ясен глас: "Прибери се вкъщи. Видя къде е Библията, чети я, там е обяснението".

Около месец преди да се случи всичко това, което ви разказах видях в гардероба Библията, увита в хартия. Моята съпруга беше я взела от една наша позната. Когато я видях си казах: " Ще трябва да я прочета някой ден".

Щом се прибрах, взех Библията и започнах да я чета. Това правя и до днес. В нея пише, че грехът като зачене, развива се и ражда смърт, но също така пише, че в последно време всеки който призове Господното име, ще се спаси. Сега знам какво се случи с мен. Греховете, които бях извършил, ме водеха към смърт. Сатаната

знаеше, че ако прочета Библията, може да повярвам в Господа Исуса Христа и да бъда спасен, затова бързо ме накара сам да си затворя вратата за небесното царство и вечния живот, като ме съветваше, чрез проектираните от него образи на покойните ми роднини, да се хвърля в кладенеца и се самоубия. Библията казва, че дяволът се преобразява и на светъл ангел. Сега разбирам, че той се беше преобразил в образите на моите починали роднини и се опитваше да ме излъже. Но когато призовах живия Бог, Който е много милостив и много жалостив, Той ме освободи от товара на греха, пропъди демона на смъртта и поради живот. Той проля кръвта си и умря, за да живеем аз и ти, драги читатели. Призови името Господне, за да живееш. Изповядай всичките си грехове и беззакония и моли се богу, в името на Господа Исуса Христа, да получиш прошка на греховете и спасение за душата си. Не отлагай, а го направи веднага. И престани да вършиш повече беззакония, защото те раждат болест и смърт. Вземи светата Библия, чети и изпълнявай това, което прочетеш в нея. Тя ще те научи да обичаш, да говориш и да вършиш правда и истина, за да живееш вечно с Господа Исуса Христа, нашия Спасител. Това, което ви разказах накратко, се случи в продължение на 18 часа, които никога няма да забравя.